

№ 26

გაზ. „მუშა“-ს სოციალ-დემოკრატიული უფრო დაბრუნება

№ 26

„საქართველო“
საქართველოს სსრ-ის მთავრობის დასავლეთი განყოფილება

(იხ. წერილი მე 2 ნაწილზე)

ახალი კუნძული

(ახალი აღმოჩენა)

მომავლენა მოწვეუების დრო.

მომავლენა და გეოგრაფიის გაკეთებით, როცა მასწავლებელი რუკას გადაგიწვლიდა და გაკეთების ახსნას დაგეგმიდა—გაჩვენებდა:

— მთელი დღეა-მიწის ორი მესამედი წყალს უჭირავს, ხოლო ერთი მესამედი კი—ხმელეთსო.

მე ეს მივივლია.

მივივლია იმიტომ, რომ: ხმელეთს უფრო მეტს ვხედავდი, ვიდრე წყალს. თანაც გული შემტკივრდა:

— თუ ღმერთს სამართალი აქვს, რატომ წყალი ხმელეთზე მეტად გაიანაწილა? მიწა მოსამპარია, ხოლო ანდერი წყალი ღვინო ხომ არ არის, რომ აღმაინა დალიოს-მეთქი.

გმტკივდა:

ოკეანებს, ზღვებს და სრუტეებს. მართლაც: წყალი მეტი იყო, ვიდრე ხმელეთი.

ჩემს უნებარებას აორკეცებად ის გარემოება, რომ ჩვენი ქვეყანა პატარა იყო, მაშლობდა კი ვეგებრთელა შავი ზღვა, რომეტივდა არც ხენათესვა შეიძლებოდა და არც ეწინასის მომწინებდა.

— ამ ობერში (შავ ზღვაში) ერთი მანტე ყოფილიყო მოზრდილი კუნძული, რომ რამოდენიმე ქართული (თუ გინებ: ხრავა და ჯაში) იქ დასახლებულიყო.

— იქნებ, ვინ იცის, კუნძული არის შავ ზღვაში, მაგრამ, რა გვწამს, რომ ჩვენ კოლუმბები (და არც თანამედროვე ამუნდსენი) არა გვეყვანან... თუ კი როდელი კაცი გამოვივლი (რამეტი ეჭვი მაგეშობიდანმე შემხილვდა), უნდა შევიწყვილო ზეგაოწინაბა.

ასე ვფიქრობდი პატარობისას და ამ განზოგადებულ დღემდის არ ამიღია ხელი, ხოლო ენლა კი ავიღო, რადგან „გოსკინპრომიმა“ უკვე სისურველად ვაღიპტრია ეს ჩემთვის სოსუნენარი და თავსატეხი საკითხი? მან მისი რეისისორის წყალბოლოდ შავ ზღვაში აჭარისტანის მახლობლად აღმოაჩინა ერთი დღემდე უცნობი კუნძული.

ამ კუნძულს სახელი იმ აღმაინის ეწოდა, რომელმაც იგი აღმოაჩინა. (სახოვადილ ეს ასეა შემოხლებული)—ეს ვახლავთ რეისისორი ბარსკი.

მე მხოლოდ ის მწყინს, რომ, იქნებ როდესმე ეს კუნძული მეც აღმო-

მეჩინა და მისთვის ჩემი სახელი დამერქმია. მაგრამ აქ არის ჩემი მიზანი გამართლება და ამიტომაც ამ კუნძულის აღმოჩენს არც ვედადებე ამ „ბედნიერებაში“ (ანდა რად მინდა ჩემი სახელი ეწოდოს ისეთი რამეს, რაც არ არსებობს... ეს ჩვენს შორის დარჩეს).

ზედნეტია იმაზე ლაპარაკი, რომ ეს კუნძული ჩვენს და ოსმალეთს შორის გამოიწვევს უთანხობებას, რასაც შეიძლება დიპლომატიური კავშირის გაწყვეტა და მეგობრული ურთიერთობის გაწყვეტაცა მოჰყვეს.

ჩვენ ვფიქრობთ, რომ ქვეალი კირისტაც ვერ დამსრავს ამ კუნძულის შესახებ, ვინაიდან, როგორც მის შესახებ კუნძულის აღმოჩენის ამ-ეაყ —უარა (დადგმაზე) გადმოგვეყმს, ეს კუნძული დასახლებული ყოფილა ქართველებით.

ეს ასეც იქნება.

აქ არ ცდება აღმოჩენი.

აჭარისტანის ზღვისპირა ნაწილში —ლაზისტანში თავიდანვე ცხოვრობდენ მეგრელები. ენლაიც იქ აფგოლობრივი მცხოვრები—ლოზები ლაპარაკობენ უფრო მეტად მეგრულ ენაზე, ვიდრე ქართულზე და ამ ისტორიულ დოკუმენტით შემდეგ, რა გასაკვირალია, რომ ახლად აღმოჩენილ კუნძულზე ცხოვრობდეს ხრავა, რომელსაც თითქმის ყველა ჩემგანინ იცნობს.

ჩვენ შეგვიძლია დამწვიდებული ვიყოთ, ვინაიდან კუნძულზე მეტოქეობას ექნაღლი ვერ გავგიყვეს (ამს რომ თავი დაგვანებოთ, თვითონ საღ იყო ამდენმანა? რატომ ვერ აღმოაჩინა? (მაგრამ რა უნდა აღმოჩინა, რაც არ იყო?) ეს ჩვენს შორის დარჩეს) ესეც ჩვენს სასარგებლოდ ლაპარაკობს).

ემსა ჩვენ უნადღერები ვართ.

არ შეგვიძლია აღმაინის ღვწული დაევასოთ ჩვენმა საზოგადოებამ ეს „აღმოჩენა“ ცვიად მიიღო და აღმოჩენის მაღლობის მაგივრად, მეოწი, სყმედღეროც კი უთხრა.

მაგრამ ბევრმა რა იცის: ხურბა რა ხილია.

მე მასთვის: როცა მენშევიეების ცხოვრებული მთავრობა სასოვარება რედა „წამარბანდა“ უფადო შემეუბრებად, მაშინ შეჭერა (მათიკი) მთელ შავ-ზღვას ანათებდა... ამის გარდა

ხშირად უწინ „გამეზოფდმე“ ზვირავდენ მიიკით შეგზოვს; მჭარამ არც ერთბელ და არავის არ შეუმწინვია ეს კუნძული.

დღეს კი სახკინმრეწვმა ფაქტის წინაშე დაგვაყენა...

ვინდ დიაგერო, ვინდ არა..

კუნძული აღმოჩენილია და მის არსებობა ამერიიდან, თუ შავ-ზღვაში არ იქნება, ეკრანზე მანტე იქნება (ჯგერავრბათი ხზოლთ, ეს ჩვენს შორის დარჩეს).

თქვულდება: დღდაბერმა (ღმათ „გოსკინპრომიმა“ იღო ის დედაბერი“) სთქვაო:

— ჩემი კი გვენი: ზღვაში ნუნგუ-ზალი ვდღურუნო და აწ ვინდ ამოშრეს ზღვა და ვინდ არაო.—

„სახენმრეწვისაც“ სრული უფლება აქვს (და ამ უფლებას ჩვენ ვერვა-ვარბივო) სთქვას:

— მე კი ჩემი გვენი: ახალი კუნძული იმოგაჩინე; ვინდ დასახლეთი უნდ, ვინდ არა. და მართლაც საკვირია გამოიჩინახოს ისეთი ხალხი, რომელსაც თავის არსებობას ვერ ამართლებს ამ „სოვალთ ქვეყანაში“ და გადაგასახლეთ იქ, რათა მოშორდეს ქვეყანასა ამას.

— რა გუერთი მერე, თუ პირველი არ ჩვენის ისევ სახკინმრეწვის მოწვევის; უპირატესობა მას ვეუთნის ამ შემთხვევაში. ვფიქრობთ: მეტოქე არავინ აღმოუჩნდება და ჩვენც დიდი სხვაბრულით ვგავცილებთ.

ეს ყველაფერი კარგი, მაგრამ „სოვალთ“ (შუქურას) ისევ საიდუმლოდ რჩება.

არც ისე დიდი საიდუმლოა, რომ მის დასახლებას მართლაც შუქურა დასკვირდეს.

დახედეთ ქართას. (თუ დამევა) —და ვერ ხედავთ, ასანთი ვანათოთა და თქვენი დაინახეთ, რომ:

შავ-ზღვაში და ისიც აჭარისტანის მახლობლად კუნძული არ არის.

ერთს შუქურას რომ კიდევ შეიძენდეს სახკინმრეწვი (და ეს არც დიდი ძვირია), ოღმათ კიდევ აღმოაჩენდა შავ-ზღვაში კუნძულს.

აი, ნათუ, თურენ რაში ყოფილა შუქურას საიდუმლოება?—ისეთი აღმოაჩენს, რაც არ არსებობს.

კინგარი.

ღია წყრილი

ტარტაროზს

შუკოსე ლეხლოსე

თქვენი ჟურნალის № 24-ში ჰიპოთურული „მალარის მუშა“ სხვებთან შორის ეხებოდა პატრიშვილს.

აი სწორედ ამის შესახებ მინდა მოვახსენოთ ორიიდე სიტყვა.

პატრიშვილი უწინ იყო „სკვადროზნიკი“ და მუშებს ისევე ცუდათ ეტყუოდა, როგორც ეხლა; ამიტომ იგი გამოჰიშებს მაშინდელ ვაზეთში ჩვენს სიხარულს სახლავარი არ ჰქონდა.

ვფიქრობდი: ეხლა კი დაღვა მისი აღსასრულის დღეო.

მართლაც მარკოზა მოგვიხსენეს „სკვადროზნიკობიდან“, მაგრამ დათხოვნის მაგივრად ქარხნის ლფაროსობა მისცეს.

დღესაც ისე არბინებდა დასერიანობს „ჩუშჩიარას“ ხმაზე, თითქოს საპრეზიდენტო სიაში გამოეჩინათ, და არა „ტარტაროზში“.

— რამდენიც უნდათ, იმდენი სწერონ, მე არაფრის მეშინიათ... ჩემთვის კიდევ უკეთესიაო. თითოეულ ვაზეთის ჩაწერაში, მე უფრო მაჯილდოებენო.

„ჯერემ ვიყავ „სკვადროზნიკი“, დაბალ ფენზე მე შემდგარი; ვაზეთში რომ გამოჰიშობეს, — „ნაიალნიკი“ ვარ მედგარი...“

ასე ამბობს ტარტაროზო, პატრიოლო, — და ეს მართლაც ასე ხდება.

ამიტომ თუ აწი მათე შეგხვდეს წერილი, არ დაბეჭდო, თორემ კიდევ უფრო აამაღლებენ და ამაღლებულს უფრო შეეძლება ჩვენს ზურგზე გასერიანება.

ც.პ.

პაპ აგაპაში ლევარსის მიერ „სკვინჩას“ * მოკმლისა და სკვინჩას წაროდ გარდაქმნისა

ცოლმა უთხრა: „დღეს ლევარსი ჩვენ არა გვაქვს „მისამუშელო“ ** თაროზეა გუშინდელი გინომცხვარი ვაიდი ხელი,— და თუ შენ არ გააქანე შენეზუად შენი ხელი, — იცოდე რომ: დღეს დაგვრჩებთ ორივენი ჩვენ უშემელო.“

— ვაჰ, მოგაკედეს შენ ლევარსო, თუ შენ მოგკლა სიმშლითა. სანადიროდ წვეალ ხელად; მომიტანე შენ „ფილითა“ ***. ორ-სამ წუთში გადავივლი იმ მაღალს მიერეს სირბილითა. იმდენს მოვკლავ „შაშეს და სკვინჩებს დღეს გეუოს და ხვალ დილითა.

და ლევარსიმ თვისი თოვივ წამოიგდო მხარზე ჩქარა. ცოლსა უთხრა: „შენ მითხარი—თუ რამდენი შაშვი კმარა“... რა მიილო პასუხად რომ: „ოკდაათი, ოცი არა“ — „ცხელი კვერი დამხვედრე“—ცოლს მან ასე დაუბარა: მიდის და სად თვით არ იცის... უტყუებს მაილო ხის მწვერვალებს. სადმე თუ რამ გიქანა, არ აშორებს ორივე თვალებს. ფიქრობს: „ალბად დათვი არის“... გული მეტად უკანკალებს,— მაგრამ მანძი გზას განავრძობს, თავისთავსა არ იბრალებს.

უცებ, სადღაც ლობიდანა გამოფრინდა ყელ-წითელი და ლევარსი შეკრთდა... ამბობს; მგელი იყო, ანდა მელა?! მაგრამ რისი მეშინია?! დღე არის და არა ბნელი... რათა შიში ვიეფანტა—წაუშურთა, ჩაახველა.

ამ დროს სკვინჩამ ჩვენს ლევარსის ბიდან „სკვინჩ-სკვინჩ“ გადმოსძახა.

წაეპარა, დაუშინა და მიზანი გამოხახა. თავისთვის სოჭვა: „უკვე არის ჩავისველე მშრალი ხახა... თუ ხხვა ვინმე იმ ჩიბს ჰკლავდა ლევარსიმ ვერ დაინახა.

* პატარა ფრინველია.
** კრამბ.
*** ფრინველებზე სანადირო თოვი.

თითქოს ერთი ყოფილიყოს დაიკალა თოფი ორი და ორივე „მონადირე“ უფლებებით თანასწორი ერთმანეთის წინა წარსდგენ, მსხვერპლსა დახდეს თვისი ტორი: აწ ლევიარსის მოუქმინოთ, მისი სიტყვა არის სწორი.

ჰო-და როცა ხის ძირს მიველ, თუ გინდა რომ დამიჯერო, ვნახე, მაგრამ, ო, რა ვნახე: სკენჩის ნაცვლად არის წერო, და ის არის—სიხარულით მინდა წეროს დაეგებვრო და მოკორცვლო სახლისკენა, ჩემი ცოლი ავამღერო—

—დამეგებრა ვიღაც ზურგზე... დამეგებრა მე ეს ხათა: მოვიხიდე, დავინახე მეზობელი ჩვენი დათა. გეუბნები: „ხომ არ გინდა გაგიხეთქო თავი რათა ეს წერო რომ მე მოვკალი რათ არ იცი შენ ეს რათა?“

ზმუკი.

კომაში პორსვალუი

ზოგი პორტფელს ვერა სძირავს,—
 ზოგი ზიგ ვერ ეტყვი...
 ხანდისხან მეგობრული,
 კარგი არის შეტევა...
 დაათრევენ პორტფელზეს:
 გოგლა, გრიფოლ ტოციან...
 ნეტავ რას აკეთებენ?—
 ალბათ თითონ იციან...

პოეტები პოეზილში

ლოთობაში მეც
 დიადი მაქვს ფხაიო;
 „შენზე ნაკლები, ძმოო,
 მეგულმა ჭამოს თხაიო“...

კომპოზიტორები კლავიშებზე

1. ვერკავ, და ვერ შემოიხიხავს,
 მე ერთი ოკერათი:—
 რა გენა, თუ ხალხს ლოდინში,
 დაპირებით ვებრაო?!

2. მე თუმც ბეჯი დავსწერი,—
 მიანიც ვერას გაგებო;
 ამ ოხრებს არსად სდგავენ,
 ნუ თუ ისე წაგებლიო?!

3. ძმამ მითხრა: შენ პატარავ,
 დიდს ნუ ჰკიდებ ხელსაო;
 ძმებში ვერვინ წამართმევს
 მე პირველს სახელსაო...

მხატვრები გულაში

რა ლადო პარიზიდან
 კვლავ იხილა თბილისმა:
 გჩაქდა მილოკები,
 სიმღერა და ტბილი ხმა...

ზოგი შეტერა გულაში
 მხატვრობას ველორ ჰკედავს;
 რადგან ფერებში ახალს
 შიშით ველორას ჰხედავს.

დ რ ა მ ა ტ ე რ დ ი ა შ ი

ვინ არ გინდა ჯუჯაშა „ქუჩისკა“—
 თავისს კი არ; სხვისსაც;
 რადგან არ ვისგან ელის
 კრიტიკას, „უღთის რისხვისა“
 წერილები იძახის:
 —პიუსა ჩემიო!...
 ბალანჩივიძე ყვირის:
 —სენო საცემიო!...

და, აქვე ჩხუბი, ძიძგილი,
 საქმე „სულში“ გადასცეს;
 ნეტავი სამართალი,
 ზურგზე „შოლტს ვის გადასცემს?!“...

მომავალი გვიჩვენებს,
 თუ ამ ორში ვინ სტყუა:
 ამათ ნურვინ მიჰამავს
 თუ კი ვისმეს აქვს ჭკუა...

სხვებიდან ნაიმისქევინი

ამ ბოლო დროს გახშირდენ,
 მწერლობაში ჭურღლები
 ლექს-მოთხრობა დრამაში
 სხვებით ანარხურდები...

ვინ არ გინდა „პოეტობა“
 მაგრამ ლექსი სხვისისა...
 მნადღზე ივაკრე ძმოო,
 ზღამა წესი ისეა,

თორემ გამოგაქევენებ,
 ვინც იქნება ყველასა;
 მაშინ არ იცი ვისგან
 მოელიან შეულისა?!

ჩოხოსანთა ორდენი

და შესდგა საქართველოში,
 ორდენი ჩოხოსანთა;
 გაეცანით აქ ნახათ;
 მასწავლებელი, მგოსანთა.

და როს შეეკითხები:
 თუ რას ნიშნავს ესაო:
 ასეთ ჰოხს მიიღებს
 თითქოს დაიქვენსაო...

და გეტყვის: რა ვენა ძმოო,
 საქართველო მივივარო,
 მის სამშობლო არ უყვარს
 ვინც ჩოხას არ იცემსო,

და, გირჩევ შენც ჩაიცვა,—
 მათ ორდენში იარო;
 რასაც ბჭომენ ლეპობენ,
 ყველა გაიხიარო...

ტარზან.

სხვადასხვაგვარი სასაღილოები

კალაქად და სოფლად

„კურს-მანდილი“

ჩვენ ბლხჩოების სასაღილოს
მინორე მკვნი: „კურს-მანდილი“,
— ამოც იმ საღის ქანაქად გმოდოდ
ხვდობა-ჰური და ბაჩიოდ

სოფლი კური მანია,
— მხოდოდ იერს დინო,

კათა მოქალა დადი,
ტახოდოდ იერიდინო.

„სამოთხე“

თ შალვა გვიშვილი

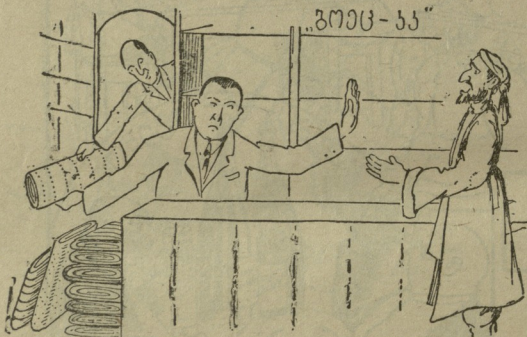
მინო, ზინი
გრძელდობა სამოთხს დღეს.
ამ მკვნიად ნოდამ
„ნამდვილს სამოთხს“.

ქუთათურო გავრცედავ

ვა, თუ მოგცხვს მავრათაო!

ქუთათისიდან მუშკორი „კინაქუთათური“ გვეწერს:

ქუთათისში ამჟამად დიდი შევიწროება არის მამბაზის და ფანელის უკან ლობის გარე, მხოლოდ ასეთი იზოგება ქუთათისის „ბ. თ. ე. ც. კ. კ.“ (БООЦ К. К.)-ის განყოფილებაში, რომლის განაწილების საქმე მინდობილი აქვს უფროს ნოქარს ყოფი. „მსხვილვაჭარს“ ბავრატ მსხვილავძეს აღნიშნულ უფროს კავშირი აქვს კერძო მოვაჭრეობით ვიდრე კოოპერატივის წევრებთან, რის საშუალებითაც მუშა-მოსამსახურეებს არა აქვთ საშუალება შეიძინონ თავიანთი ოჯახებისათვის ზეგაღიწილი ფართალია.

დახლში ბავრატ,
წინაც—გლეხი,
ხოლო უკან
— ხაქმის სპეციალ
— გლეხა უარი
ფრიალ ცივი,
სპეცს—ფართალი
დანაკეცი!

— შენ, ძმობილი,
ფანელი გხურა?
ფერ მოგართვი
ჩემო ძია!
— მარჯვენა ხელს
ვაჭრისაკენ
ჩუმად შიკვბ
ბამბაზია!

ტარტაოზი
ახვ ფიქრობს,
რომ მსხვილიძეს
მსხვილი „დოზით“
არც თუ აწყენს
აჭრელება
დღეს ხაბჭოთა
წითელ როზგით!

თურამ ასე სჯობია?

აქ ჩვენს „წითელ-სასაღილოს“ ტარტაროზს, თუ იხსნის, ჯგერი ნუ ვაქვს,—ჩვენთან ერთად მგონებ შენც კი იმარხლებო.

სასაღილო „ჩეკი“-ს რიგში ვინ ვაკადრებს:—ჩადევიო! ან და სამ დღეს იქნეფო: დრია ვხლა ადევიო!

დანა ჩანგალს, კოვს და მარისს ზოგაურიან ზედი-ზედა. ასეთ პატივს ვცემენ, ძია, არ ენახოს „ხელმწიფეთა“.

ეს წესია „ჭაბრეულური“, წესი წესით უნდა დარჩეს (მავრამ სუსხი ტარტაროზის იმით ამ წესს ადაჩვიეს).

სამკითხველო

ტარტაროზეან, სამკითხველო უკეთესი ვის უნახავს? იქნებ ვინმე შეგვეჯიროს, — უკაცრავათ! — ჩვენი ვახლავს.

თუ ვახოვებს შიგ ვერ ჰპოვებ — რა ფუქლება მერე აიოთ. საჯურიოთ მოედინად ვიოთხებისთვის არის ღამით.

„ღმერთო“ მაღლით ვილოვებდა-სამკითხველო ჩვენ გვადირსა... ემაღლობ პუფრას“ კვირას ვაპოვებ ვახუთები იანჭრისა!

ვაგვეხარდა, ვავიციერთ ერთიხით ვადივიზნარეთ სამკითხველოს ვაგეფ უღენა“-ს მიეგსამღეთ და ვახარეთ.

„ხელ კი“.

ტყვიული

გამოირცევი?

ჩვენ ვაქვს; ტარტაროზს, სარჩევი: ნახშირის გასაწმენდი მავრამ ნახშირის მავიერათ ქვები გამოყავა მტრია.

უფროსი მუშა „ჩივილ“ იმ ქვებმა ვადიტიან; ვერ შესძლო რომ მიეწეროზის მასაც დაეკრა გიტარა.

შემდეგ დანიშნეს „ჩივილ“ აღუვა კვლავ რომოდები. ქვები აღარ სჩანს მის ნაცვლათ. მოცოცავს დიდი ლოდები.

თავი იმართლა მეთოდებ: ჰარ არის ჩემი ბრალიო

„რა ავიროა სარჩევი“
„რომ მუშაობდეს ქალიო.“
„მუშები იმით შეტკერის“
„თავის-ბრუ ეხვევა ყველასო.“
აქ ბრალი მე არ მიმიძღვის
„ტყვიულად იმწარებთ ენასო.“
„ბრულათ ვეტყოდი,
ურჩევილ ძია „მეთოდეს“:
—დღეს ვასავლი არა აქვს
მის დახვასებულ მეთოდებს.

ქალებს მფარველობს ტარტაროზ როგორც ერთგული ვადია და ჩვენც ტარტაროზკორები ვართ მისი ნაღდი გვარდია.

საღმთო-ნახანაგი

ტარტაროზს, შენი კირიმი, ცოტა დამიგდ ყურიო. მინდა ამაში მოგწერო, რადგან ძალიან მწუფრია. სატარტაროზო ამავეი ჩვენსი ძალიან ხშირია, — მავრამ არვიან არ სწერავს ვაწერს იმითი პირია.

ქურდობა, ფულის ვაფლანგვა ჩვენს საღმთოს თემში ხშირია, ამ მცარცვლებს პირებსა თქვენი მათრახი სჭირია.

კუთაისის „სინდიკატი“

«ფართულად» სინდიკატის ადგილობრივ განყოფილებაში მის მსახურში სისტემატურად დამს 10—11 საათიანი მუშაობენ და არც ცალკეობს შემდეგ საშუალო ხელფასს.»

ჩვენც — მივხედეთ ამ სინდიკატს ხასწრაფით და მცირე — ვადით — კმაყოფილი და ვიჩინოთ ფრიალ მუშებთ და სინდიკატით. მაგრამ ერთი უნდა ვკითხოთ სინდიკატის მთავარ გამგებს:

— მუშებისთვის ღამით მაინც ლოგინი რათ არ დაგვს? დამთქნარება — ავფილია, შრომა არის ცოტა ძნელი: — მუშტარს მკვირცხლათ როგორ შეხვდეს უძინარი მახშიმქელი

შვილ წლედის სკოლას ვაშენებთ ძალიან ვასაბერიოა, — მაგრამ რაც იქნეს, რაც იქნება, ეს ყველა გლეხებს გეგვირია.

გამოვიცხადეს სუყველას: არ გიტეტებთ პირია. ფულია მოსაკრეფეთ, და კარგი კაცი გვევრია.

გავგზავნეთ ქალაქ თბილისში „პატიოსანი“ პირია: ამ სკოლის მასწავლებელი, არ ითქვის მანუ ძეგრია.

ღამბრუნდა „პატიოსანი“, ჩამოვიტანა ფულია რვა თუშნის ჩამოტანაში ცხრა არის გაფლანგულია.

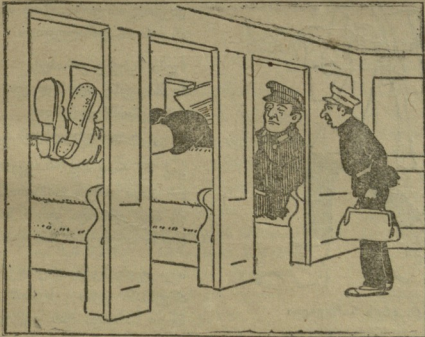
ამგვირად, ათი მანეთი დაგვიჩა იმისი ვილია... ასეა ჩემო, ტარტაროზ, იტანე ასეთს თვალია.

ესოფი აღმუშენებლობის თავმჯდომარა-რწმუნებულთა (თუ ბევრს საქმეში ქება მას, ბევრში კი წუნებულთა).

აღმუშენებლობის მავიგარად ქურდობას მიჰყო ხელია. იმისი საქმე ჯერ ჩვენა არსად არ გავიზიხელია.

რისთვის არსებობენ რევიზორები?

„14 ნოემბერს თოთიდან თბილისში მომავალ მატარებულზე № 9 მოყვებოდა რევიზორი ხაბულაიანი. მან სამტრედიდან მისცა დიპეში რიონის სადგურის უფროსს, რომ ბილეთები არ გაეყიდათ, თბილ ვაგონში ყველა ადგილი დაკავებულია. აღმოჩნდა, რომ ვაგონში ორი კუბე სასენებით ცარიელი იყო და რევიზორ ხაბულაიანს იგი უნაცნობი მიგობრებისთვის“ შემოეჩანა.»

რევიზორი ხაბულაიანის ფეხები სამ კუბეს სავალია, თოთოაიას კუროსის ხელი ნუ თუ ისე მოკლეა, რომ ხაბულაიანამდე ვერ მისწვდება? სინჯინ მაინც, ჩვენ ვუტლით.

ებლა დაესწრო სულ ცოტა მეტი არ გამოიხედა: ისე იშპიკრეს პანდუფი — უკან არ მოუხედა.

ესოფის უთხრეს: — მოგვშორდი, სხვაგან მონახე ბინაო... (მაგრამ ეს შენი ხელობა ყველგან დაგზდებდა წინაო)

ახლა მინდა რომ შევიტო, აქვე გვეყვს მამა-მედილია... გლეხები ფულს არ აძლივენ საკურობი გამოელია.

სკოლის მასალა გაქურდა, მიზიდა ყველი სახლშია. (არც ამის ქება-დიდება ჯერ არ გასულა ხალხშია)

არაფერსა გთხოვ მეტს ეხლა, ერთი მაქვს სათხოველია. ამათ ზურგი მჩვენე ჩანელითა ანაბრელია.

როცა დამკირდეს მათხოვე გულანაბადი სტერიოა, რომ ყველას მივეყოფინო ვინც ვენში მავიე პირია. ლექკარს ზნიკია.

ს. კეც-ბანსაცხლის ნიეუში

ქართული
ბიზნისი

დღეღაღენია
ეს მგოსანი.
ორდენია
ჩოხოსანი.

ოფიცერი ყოფილი,
(დღეს ნაკლები უფლებით)
არ არის კვაყოფილი
ჩვენი ხელისუფლებით!

ო, ეს მანდილოსანი
(მას რომ უმღერს მგოსანი)
თქვენ თუ ატუნი“ გგონიათ,
— ჰკუა აღარ გქონიათ.

პერ ვნახეთ—დაკარგულნი

ხაშურის დაბალი სკოლის მასწავლებლების ცხოვრებიდან.

ჩვენ ჯამაგირებს ვეძებდით,
ვერ ვნახეთ—დაკარგულიყო.
სადაც მივდივართ,—ვეითხულობთ;
სადა ხარ ხეწენ ფულიყო.

გვითხეთ ხაშურის აღმასკომს;
ხმა მალლა გვითხრეს: „არ იყო“.
გორის სალაროს მივადექთ,
მითგანაც ცივი „გვარაყო“.

გვითხეთ ხაშურის სალაროს
ებლა რომ იშოსულიყო:
—იქნებ აქ იყოს გვითხარით,
ჩვენ რომ დავკარგეთ ფულიყო.

პა, ეს არის ნამდვილი
ხკცა... ტანსაცმელინი:
ფეხსაცმელი დიდია
და ხალათი გრძელია.

ორი წელია დაეძებთ,
არსად არა სჩანს „სულიყო“;
დღესაც არ ვიცით სად არის,
ან ვისთან დამალულიყო.

ჩვენი შეპურე კარაბერ
ჩვენს კარზე ატუხულიყო.
(ამ ჩვენი მუშარებიითა
ისიც კი დამაგრულიყო)

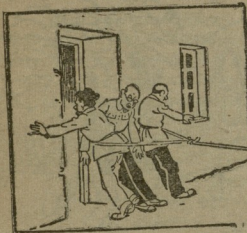
„აქ შენ რა გინდა“—გვითხეთ მას,—
მან თავი დაბლა დახარა...
აწ რაც უნდოდა ველარ სთქვა,
ხოლო ცრემლები დაბლვარა.

სად არის, ნეტა, ვიცოდენ
ამდგენან ჩვენი ფულგები?
მოდი ბარეშა რას უტედი
დაატკებ ჩვენი წულგებნი!

მტირალი.

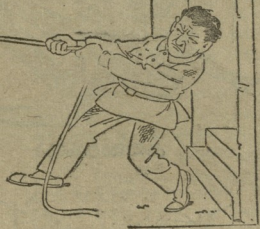

ამგროსი და ჩოხატაურის ცხრა-წლელი

ცხრა წლელზე გადმომდგარიყო მანწავლებელი სამია. თოკით ხწევს იმათ ამროსი: „აწ ქი მიგრძანდით, ძამიანა“.

გაეუარენით ამ ცხრა წლელს, (ახე თხოულაბს „ზაქსია“) მე მანდ თქვენს ნაცვლად მზადა მყავს ჩემი „ნაცვობი პრაქსია“.

ვაჰხ! ეს რა არის?!! თვით მოხდეს ამბროსის გრძელი თოკია პანდურის კვრითა მას უთხრეს: „არ იყოს უფნი მოქია“.

საპური „რამ-რუბ“ (წერილი ასკანიდან)

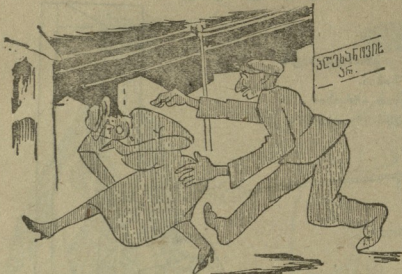
ვარ ვინმე გულები, მოლექსე, ამა ამბისა მთბრობელი; მღვდელ-დიაკვნების ბერების მაგინებელი, მგმობელი; ძველი კერპის და წესწყობის შემრეყვი, დამამზობელი, — წამწარდეს ვისაც ჩვენს ზურგზე მოუკაპია სოფელი ესე ამბავი, ტარტაროზ, სიმართლით მოგვხსენება, საცა ძველისა ნგრევა და ახალისა შენება; მუნ მღვდელ-ვაჭრებით-ჩარჩებით სოფელს არ მოესვენება — მოეც ამათი შენ რისხვა, გააქურ მათი ხსენება! სწორია ჩვენში ქორწილი, ფულიანი და უფული. მამოლცეველებში ბეგრის სახლში უჭადო, უპური; ამათი ცემა-ტყეპასა საღამოს უნდა უფური; ეჩხუბებიან ერთმანეთს უტყვირ-პირო და უფური. ამისი მზავისი ამბავი განა ერთი და ორია?.. ერთიც იქ იყო, მუნ საცა ასათიანის გორია;

სარის ტრიალსა ვინ ჩივის, — ტუციაც არს განასროლია და საეჭიშოდ დატრილი უგერხანად მარტო ორია. ქორწილის მზავსათ ტრილიც აქეთკენ ზწირდ არია. „მოტრიალებიც“ მლომად არს, ავღრია თუ დარია; ოლონდ გამოძღეს ერთი და — ვის ეხსოვს შენი მკვდარია... ყანწებმა, ჩიის სტაქნებმა ტრილ კამადიც არია. ამგვარად გააქრა ოქმი და კანონი ხალხის ნებისა, საცა ეწერა წესრიგა: ტრილის-განგვენისა. ვინც რომ დაარღვეს — ამბობდენ — ჯარიმაც გიდახდებისა. (ნეტავი მისი „პოლიცია“ თემსამუკომ რათი ნებისა?! საწმოდგამოდ, ტარტაროზ, გვესტუმრეთ ერთი ქეთა, რასაც მოგიწერს „პოლიცია“ თქვენი თვალითაც ნახეთა. „საჩანდლოს“ ყური აუწი და საქებარნი აქეთ; ზოგი წილით სასაპნოთ, ზოგიც აქ შეინახეთა.

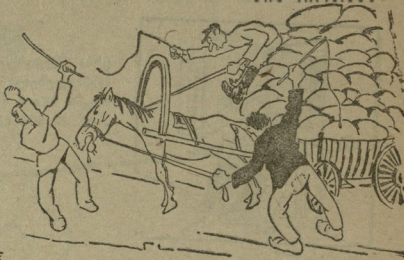
შ. ბოლოდ.

უსაპართლო საპართალი

იარაღიანი
თევზჭირთა

ძალდაბანება

გამათარახება

ღ ა ბ ე გ ვ რ ა

იძულებითი მუშაობა

მასწავლებლის გოდება

ნეტა სად ხარ, გენაცვლი, ჯამაგირო??
 რად გსურს მარად უნუგეოდ რომ გვატეო?
 უიმედო მალოდინში ესტერიო შენთვის,
 ცრემლი ჩვენგან დანადენი შეგ-ზღვას ერთვის.
 სამი თვეა (მაღე ოთხიც შესრულდება)
 უშენოთი დაქვრეივებულ სული გვხდება.
 შენზე დარდმა დაგვიღალა მტკიცე გული,
 თვით საულეაოც ჩაგვდევის შენი სიყვარული.
 იქნებ ნახე ჩვენზე კარგი საყვარელი
 და იმისკენ გაიწოდ ტურუა ხელი?
 გაი, თუ მაღე ჩვენი ტრფობაც დაგვიწყუდეს
 და იმედი სამუდამოდ გადაგვიწყუდეს?
 გვითხარ, გვითხარ:—ვინ მოგვტეოცა შენი თავი?
 რად არ გესმის ჩვენი კენესა ფულსაკლავი?
 ჯამაგირო, სთქვი როგორ ძღმე შენ უწვენოთ!
 ჩვენ კი—წაშიც არ იქნებო—არ ვახსენოთ.
 იმედი ველით, იმედი კი არსად ჩნდება,
 ძილშიაც კი შენი სახე გველანდება.
 შენც კი იცი ნაქმი ვართ სიღარიბით,
 საწყალო ოჯახს ველარ ვარჩენთ ჩვენის ჯიბით.

არ გვისვენებს ზურგს—სიცოცხე, კუცს—სიშვილი.
 ულტიატუმს გვიდგენს მწვავებს ზოგს ცოლ-შვილი.
 უტოლშვილომ დაუცადოს იქნებ ბოლოს,
 თუ კი ძებნას არ დაუწყებს ის საცოლოს.
 ქალღმისთვის გათხოვის დრო ახლოვდება,
 მაგრამ, ხედავ: უშენობით ვინ თხოვდება?
 არც საშველი, არც იმედი, აღარც ნდობა,
 თვალწინ გვიდვას მხოლოდ მწვევე უბედობა.
 ფული კიდევ რომ ვიშოვით სასესხებლად,
 შენი თავიც არ ეყოფა მას სარგებლად,
 თუ კი ვინმეს აღმოაჩნდა ჩვენს უბანში,
 —თეფორად გვთხოვს ის ორ მანეთს ერთ თუმანში
 შენ კი სხვების ფულგმებით რად არზარტყობ?
 მაგრამ მუკელს გადაპყევი, როგორც გატყობ.
 მიპქრის თამი, უღაგომ და უღღვირო,
 —შენი ხმა კი არსად ისმის, ჯამაგირო!

ღარიბი.

ჩვენი დროის „დავით დროიკა“

(კულაშის ერთ-ერთი კუთხე)

დღეს სიმდიდრით ქმებული ჩვენი ბერსიონი, წინა დროში ყოფილა პარანანის პატრონი,— მაგრამ როცა იცვალა ქვეყნად ვაში და დრონი,— დაძაპო ეს პროფესია, დაწყველა მოგონი. ხალხი ბლომად დაჰყვლიფა, გამოავსო დახლები, სხეების ნაოფლარითა იმშენა სახლები. იყოფიდა დაუღდა ის მეზობლის ომლებსა; (იქნებ კაცი არ ყუფიდათ, იმ დროს მის მეზობლებსა). რადგანაც მის ქონება ომლებისა ებარა, მათი სახლი გაყიდა, ფული თვით ჩაიბარა.

მაგრამ, დრო რომ გავიდა,— დაიზარდენ ომლები... (ატყობს ბესო ეზრდენა მტერი დაუნდობლები).

პასუსს სთხოვენ მორაგეს სახლის გაყიდვასთვის. ჰკითხავენ: „რად გაჰყიდე, ან შიშაქიდე, თქვი, სად? ვის?! ბესო ამბობს:—(ოტყა ხანს მაკალოთ რა მოხდება; თქვენი სახლის მფლობელი ამ ერთ წელში მოკვდება.

მოიშორა დროებით ამ გვიარის ხუმრობითა,—

მარალც სახლის პატრონი მოკვდა დღედაზრობითა.

ბესო—კი ამ სიკვდილმა ძალიან გაახარა,— დაარღვია ის სახლი და ომლისას ჩაჰყარა...

ბესოს ჰყავდა მეზობლად ფარნაოზი „ნეტარი“, ავიდ იყო საწყალი, სკირდა კუქის კატარი.

გადგაზავენს თბილისში ტახჯვის შესყენებლად, მაგრამ ამ მალე საბრალო გახდა მოსასყენებლად.

ბესო გამოცდილია, ყველას მოესყენება, დაავალეს მეზობლის სოფლად ჩამოსყენება.

მეზობლების ერთგული დავალებს კისრულობს, თან საკურო ხუთ თუმანს ის ვითომდაც სესყულობს.

თავის ფულით სოფელში მოასყენა მან მკვდარი..

—და სარგებელს მოიღოს ცოდვის გუზაზე დადგარი.

ფარნაოზის ოჯახი იცის რომ დარბობი, გულში ფიქრობს: ვაი თუ, გელარ გავკარ ქლიბია?! გამოიქმდეს უბრალოდ ხროკი გამოინაც; დი და ევლარ ავასრულო ჩემი ფულის საწყადი.

მაგრამ ვინ გაფუბედავს „ჩუღლას“ გულის წართმევას, ჩვენი დავით დროიკეც ეცემს მარჯვე შემთხვევას.

მკვდარის გასყენების დღეს ბესოს ხარხას გულს ეშველა,— რაც ფული შემოვიდა ჩიჯიბი მან ყველა.

დილას შვილი თუმანი შიპქის მოურადებლად (თავნად იღებს ხუთ მანეთს, ოც მანეთის კი სარგებლად).

აუსრულდა წადილი ბესოს პირ-გამავეხულს (დანიარჩენს კი უბრუნებს ოჯახს გაქადალტყავეხულს)

ჰკითხებს „ნუ თუ ეს არის დღეს შენი მეზობლობა, გვითხარან, რაში დაჰკვირდა ამ გვიარს უნდობლობა? იგი ამბობს: „ამ ქვეყნად არავის არ ვენდობი, თქვენ თავს მიჯილბს, იცოდეთ, ოქრო ჩამონადნობი.

ამ სიტყვებზე ვიბიდან ოქრო ამოაკოცა, მიიტანა ტუქმებთან და მხურვალედ აკოცა.

ჩემთვის, აი ეს არის პირის ზიარებათ, ხალხი მკვლე და ღარიბი ძლიერ მეზარებათ.“

მშვიდობის მაჩიებელი.

ნარილი

ამხანაგო ტარტაროზ!

ვისურვებ ყოველივე კარგს. ცუდ- დიკ რომ გისურვო, მინა; კარგად ოჩენბი, ვიცი შენი აზვაი. რასაც შენ მსუქან-მსუქან ხალხს ნთქავ, ავად რაღა გავახდენს; შინაურებს რომ თავი დავანებოთ, რაც გეკობაში ბუღუყუყებია, სულ უკლას უმურები, შინაურებს (განსაკუთრებით, ნებპარებს; „ხუზიაისტენიკებს“ და სპირტს) ხომ ზოგს ხარხავ, ზოგს სწვივ, ზოგს მარხილს აყრი და ისე მიირთვე, ზოგს უპირობოთაც ახიამუნებ. პირი სოთ- ლოკინეც ვაქვს და ალაქისკინეც, არც ერთი მსუქანი ლუქმა არ გამოი- გვაპოება, რაც შენ გამოვლანგვლებდი ხანაში ჩაიფლანგე, ასი წელიწადი რომ იცოცებო ერთი ჯიბის მოჩე- ვაც არ დაჰკვირდება, ისე ვასურუ- ლებულნი ხარ. წყალი შინ არ გავლია და ღვინო, გაზეზ და გამორები, ხან თბილისში ხარ, ხან ქუთაისს ესურუ- რბი, ხან მათომში ჩამობრებს; ხად ხულობით აგარაკზე დადიხარ, ზინთ- რობით ქალაქში ვაქვს რეიდენკია. ეწოწილი შენს ხელშია და გოსიხ- დაუი.

იქნება იფიქრო, ეს ადამიანი რას მაქვს და მადიდებს, რა გაუყუთე ამ- დროი. იფიქრებ კიდელ ამა, მაგრამ ახ- ავე უნდა გიხსია, რომ ჯერ არამც თუ გაეკუთები, და ოშავე კი- დეც, შენი მიზული ოჯახი საქმი უკუვამ დამიტრიალდა: ჩემი ცოლი და შვილები შენი ქურნალის კითხ- ვის მტკს არაუარს ავიფიქრებ თუ ო- ბე უთხარო, შემოიბღვეო: გამ- დი, თორემ ხვალე „ტარტაროზ“ გათავაქურდებო.

სამასხუროდამ ავამაგარს ჩე აღარ მაღვინე, ჩემი ცოლი მოიდა და ას მიაქვ; მამაროსის ფულაც არ მი- ტრიალებს.

რომ შევევითხე:—რატომ მე აღარ მანუბებენ ავამაგარის მიღობასთქო მიაკლავს:

„შე ობეო, ევრა ხვალე „ტარტა- როზში“ რა ამბებია გაფ ან; ეთის შესახებში! შენც რომ აილო და აკ- ვლანგო შენი ჯამაგარი ვილას მუ- რაობით. ისიც ვეყოფა რაც ანდობი მიითვისო.

ასე რომ ასეთი საქმე მიქნა შენი ქუნილის გათმეება.

მიუხედავად ამისა, მე მანაც შენი მოახრე ვარ, რატომ, იცი: ერთო სა- თხოვარი მაქვს. ერთი, ამავეის შესა- ხებ წყრილი მაქვს დასაბეჭდი და დამიბეჭდე.

მე წინა დადგენილი ტრამეის ვაგონებში შესვლის ტრაველია.

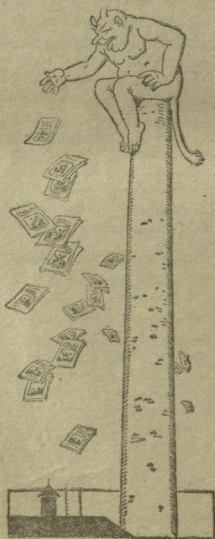
შინაარსი მოკლედ ასეთი იქნება: დაწესებულებაში თუ წარმოებაში მომუშავე დიდი რაოდენობის ტრამეის სასმსებურში წასასვლელად. ვაგონის გასაჩერებლად ადგილის ზღა ხალხია, ვაგონი მოდის, მაგრამ „ჩოხანა“ მოქალაქე ვერ ასწრებს შიგ ჩაჯდომას, მოდის მეორე ვაგონი, იქაც ისეთი ამბავია, მოდის მესამე, მეოთხე, მეხუთე და მეთორმეტე. ხელბა 11 საათი. 12 საათზე „ჩოხანა“ ვაგონი ჯდება და სასმსებურში მიდის. თავისუფლების მოცილიანან ან „ხემლის“ აფთიაქთან, ან რომელიმე მოსახვედ ადგილას ვაგონი ლინდავს ცდება და ტროტუარისაკენ გადადის, თუ მოკოპში ფანელის საყიდლად.

კონსტრუქციები და ვეტმანები დაფაქურდებიან და ორი საათის მუშაობის შემდეგ, ჯიუჭ ვაგონს ლინდავზე დააყენებენ და გზის გაუღდეგბიან.

ტრაველიას ექნება 665 მოქმედება (რამდენი დღეც არის წელიწადში) და ეს მოქმედებები ერთი და იგივე შინაარსის ექნება (რავაოდეც სინამდვილეში ხდება ხოლმე) ცოტა ოდენი შეცვლილი, თუმცა ეს უპირატესობის სახეა.

თუ იმ ტრაველიას დამიბედავებ შეგდგეში მის დადგმას და რეჟისორობასაც შენ მოაწიობ.

აღლარანანი.

პირით სოფლისაკენ! თავით ვაგონისაკენ!

სოფელ კვიტირისაკენ კია ხანია პირი უბრუნებია ცეკვის მასწავლებელს, რომელსაც კულტურა ფეხებიდან დაუწყვია (აღბათ თავს ვერ მიავნო!) მუსიკორი კვიტირელი გვერს:

„ფიზიკულურა კარგი საქმეა, ცეკვა—არა ნაყლები, მაგრამ სულ ცეკვა და ცეკვა... როსლა ვლარსის ფეხს დასვენება. არის შირაკ-ბრუდი ქალ-ვათა შულამამდე. სახლში მიუსვლელი „აბების“ მოსაძებნათ მოსულან დედებო და მანც და მანც დიდ აგაბდნიებას“ არ ზედაყენ დაუხსენებულ ცეკვაში. კარგია ფეხების მოძრაობა, მაგრამ თავი რათ ზუნდა იოს სულ უფროს რაობში.

ტა ს... თანა შენდებ ნიითი გააფესოთვა კვიტირულ ქალ-ვათა გაქვა... აღუბის ცხრილი:

- „ქამარისკი“
  - ქიზია,
  - „ნაურსკი“ კი
  - ართმეტრიაკი
  - აბა, ბიჭო,
  - მარდათ ფეხი
  - შენც უჩალოთ,
  - ძღაბო, ფე ვე.
  - „კვადოკი“
  - ისტორია,
  - ფიზიკა კი
  - „შამილია“
  - ბიჭო, ხელი
- ძღაბოსთვის
  - წელში რატო
  - წაგულია
  - ფეხარბებით
  - აუფულ კვიტირის,
  - აქ ცოდნით
  - ცეკვა-ძია
  - მაგრამ—
  - გვეყვირს:
  - განათლებამ
  - თეთან რით ვერ
  - მიალწია!

უხალ ასალეზი-წყალ წასალეზი

აიღვ „გაუ ხუხუ“ ჯე მუსიკორი „პირცეხლი“ კვლავ ცულ გუნებაზე დაუქნებია გამოჩინებულის თემის სოფ. ახაზის მოწინავეთა „მხიარულ გუნებას“ და კეთეს. იგი გვერს:—

„ჩვენ სოფელში კვიით აღარ კალრულოზენ სმას, ყანწებს მიყვს ხელი. „აბა დღია“ დივიუყს და „მრავალეამირის“ მღერიან. გვიშველე ტრატაროზო.“ ტრატაროზის აზრით გამთჩინებუ-

ლის თემში მართლაც გამოჩინებული საზოგადოება შემდგარა—„მამხუხუნ“. კრიტიკულის თვლით, რომ შევხედოთ ამ საზოგადოების ნაკლი არაფერი აქვს ერთის ვარდა:—რატომ დაიღუბეს თენი და „აბა დღია“ ასე გულცევათ რათ გასცვალეს „მრავალეამირის“ ემღერით ერთიც და მეორეც! უსაქმობას ეს არას დააკლმდა, ხოლო „მამ ხუხუნ“ს „რეტერტუარი“ სიამაღლებუ დიდებოდა.

სატარეო თათბირის გამო

სამხარელოში

ტარ-მიქელ. იცი, ჩემო მიხო, ეს კავშირის სახე მოგვატყვილებენ აქ ჩვენ და ბევრს მოგვამტყბინებენ მუშებისათვის.

მიხო: დარდი ნუ გაქვს, მე ხომ არივმომტრზენდ ვიცი ანგარიში და ისე გამოივანგარიშებ, რომ ვერაფერს ვერ წაიღებენ!

ტარ-მიქ. უუუ, შენ რა იცი, იქ ისეთი ხალხია, რომ მეტად სახიფათოა. ამა შენ იცი—თუ რამეს ვახდები, მაგრამ მეზნი არაფერი გამოვა,—ისინი თავისას გაიტანენ!

მიხო: დარდი ნუ გაქვს—ანგარიში ჩემუნდ იყოს!

სამხარელო გლეხობი... შატარავათ-ინვალირი

ხილისთავში მართლაც ასამავალი-თოა გლეხობია. თუ ვინმეს უსაქო-ბის მივალთი უნდა, ამ გლეხობის უნდა გვეცნოს. გლეხური ხარ. დღეს-მთაშივე ასე ახასიათებს მის აზრ-შაობას:

„ხილისთავში 1200 მეკონარი... გლეხობს კი მართო 150 წევრი ყავს. გლეხობს არა აქვს ფრენი, არა ბექს კოოპერატიული სავა-ჭროები. მთელი წლის განმავლო-ბაში გლეხობმა დახარება აღ-მოუჩინა მხოლოდ ერთ ინვა-ლიდს, რომელიც ვადმოგზავნენ თბილისში“.

თუ გლეხობის ვადმოგზავნილი ინ-ვალიდი თვით გლეხობისათვის დაავა-დებულობა, ვფიქრობთ მას დიდხანს დასაჭირდება ექიმობა. სანდერტისა ვიცოდეთ თუ თვით ვინმე ვადმოგზავნის გლეხობს ვინ დაეხმარება და სიდ ვავხაენიან? იქნებ ჯანდაბაში—ვინ იცის—ამბობენ ასეთი ქვეყანაც არ-სებობს!

ინება „თქმაც“ წყალმა წაიღო?

სახეირიდან გლეხური გრ. დარე-ლი გულამოსკენით სტორის:

„ხიდი წყალმა წაიღო. უხილობით სული გვხდება. ამბობდენ ადგი-ლიზორივი ხელისუფლება ამ საქმის მოსავარებლათ მალე დაიწყეს მუშაობასო. თქვით ითქვა, მაგ-რამ...“

როგორც ხედავთ „თქმით თქვე-ლა“, მაგრამ... აღბათ სანხერის ხე-ლისუფლების თქმაც წყალმა, წილე-ბულ ხიდს გაატანა? კია, სამაზო ხელისუფლებამდი მაინც ჩაიტანდეს!

გორში თანაგზროგლები ბორჯომში „სკანდალი“

რუსულად ამბობენ: „ჩვენი ბი-ძია, ბისტნში მოლოკიოა“, ქართუ-ლად ამ ანდას, ასე ამბობენ:—**გორ-ში აღმასკომ—პროლეტიურის პასუ-ხისმგებელი ტენიკური თანამშრო-მლებია, ხოლო ბორჯომში „სკანდა-**

ლიო“. სწორით ასეთ ამბებს იუწყებ-მუშორი ბორჯომელი...
 „ამ ერთი კვირის წინდამდე, იქნებ-ჯომში კიკაძის ლენის საწყობში გორის აღმასკომისა და პროლეტი-ურის პასუხისმგებელი ტენიკური თანამშრომლები „დათურენ“, ცე-ნაძე გილაბის და მილიციელსაც „გარადავია“ უწოდეს.“
 გორელ ტენიკურ თანამშრომ-ლებს აორჯომში ტენიკურათ მართ-ლად კარგათ მოუწყვეით „სკანდალი“ და მელენე გაულს-ვით—აღბათ ლენო რად დავალენენო, მაგრამ ლენოსაც რათ არა სცემეს—თავი რათ დავავართობიო, მათ ფნიზელი მილიციონერისათვის „გარადავია“ უწოდებიათ, ჩვენ კი ვეგებთ, მაგრამ ვერ მოვინებთ თუ თვით ამ მძაფ-ბარ ხალხს რა ვუწოდოთო იქნებ გო-რის სამაზო აღმასკომი დაგვე-ხმაროს?

ა მ გ ბ ა ნ ე ...

ველისციხის აფთაიკის გამგეს, როგორც იქნა, შალის მოსაყვანი წა-მავლიც უშოვია და სრულად უმ-ტენიკურად (ქბილიც არ უღრძვის) 8 ათასი მანეთი ვადარულანაქს მუშორი „გა“ იგავ-არაკით ვატ-ყოზინებს:

— ამბობენ—ველისციხის აფთაი-კის გამამ ექვსი ათასი მანეთი შეგვარო.

ამბობენ—რევიზია „სამხმედვატო-რის“ არ მოუხდენიათ.

ამბობენ—ასეთი დაუღვერობა კა-ხური ლენის ბრაილია.

ამბობენ. ამბობენ, მაგრამ რათა მაინც და მაინც კახურ ლენოზე ამ-ბობენ, როცა „სამხმედვატორობის“ ინ-სტრუქტორები იმერულ ლენოსაც არ სწულებენ? შეშლეში ის მაინც ვავკროთ თუ სისამართლომ რა სთქვას?

გოგო მაინც გაუხსნან

შორაპნის თემის სოფ. ზედა-ილე-მიდან გლეხური კოლა იღმელი ძალიან შეწუხებულია, რომ:

„ზედა-ილემში იყო კოოპერატივი და წარსულს ჩაბარდა, იყო სამ-კოოპერატიული და მოისპო, არის შკო-ლი და იეტება...“

საკვირა მონახოს ვინმე ასეთი, რომელიც დავეტოდ დაწესებულებებს თუ არა, ზედა-ილემის მეთაურ პირ-თა ვაგროს მაინც ვახსნის და ჩახე-დავა—ვინ იცის კარმა სახმებო სუ-ლაც ვანიავა?

„სტურიუზგაშიადა“

(ქუთათური ოპერა)

ქუთათისის თამბაქოს კარხნიდან დირექტორი იუზბაშევი და მისი მზადგულე სტურუა სხვადასხვა ბორტმომკვლევასთვის კარხნიდან სატუსალოში მიავლინეს, კარხანაში კარგათ გრძობილდენ ეს ვადაბლონები თოჯ, ხალო სატუსალოში როგორღა არიან—არ ვიცის!
ქუთათური პიუნა.

სამსჯელი ხაზა

შენი კუარდიუმოვი

— ე, სულ მიბარებენ კავშირში, მოხსენება ვაყეთ შენს მუშაობაზეთ: რა ჯანდობა ვაყეთო, როდესაც არაფერს ვაყეთებ? ვიცი ვარ რომ კრებაზე წაყიდე და ტელეგრაფის-ტემა მჯოჯონ—და მაკრიტიკონ რატომ თავის დროზე არ ვიდოვვი ხელუას—და სხვა? არა ძაო, ისევე ჩემს მზადგულეს ვაგვზავენი, რომ იმას მიესიონ და რაც უქნან მათი საქმა—და მე კი ბათობს არ მოე-მორდები.

ს ა ზ ე მ ა ხ ო

მიგვიხბულე ტარტაროზ, რომ შემოვალდეს ხილია ნელა კი ჩაიჭერიტინე, თორემ ბიკტორი ფრხობილია. ხშირად ზერება ასეთ საქმეს: როცა ქალი მასთან მიდის, წამოუღლის თავში ტოკი და ბილეთებს არ გაჰყიდის. იღებომა ლანჩხუთიდან. იტყვის ამას და გამოდის; და ტრიოლებს თავებრუდსხმით მას საღ შეხედეს ან და როდის. ესეც უყვარს ხშირად ბიკტორს: „ხურდა არ მაქვს ამისით, და ბილეთი როგორ მოგცემ, ხომ არ გინდა ვანისიო“. ამ წერილისგან მსხვილი სდგება, ეს ხომ ვიცით ყველამ კარგად. შაურები ცოდვა არის ბიკტორი!თვის დასაკარგად. ბაუი-ბუეი.

დღეები ქუთათური ოპერისა და „სტურიუზგაშიადა“
იუზბაშევი—სტურუა! მითხარ, მითხარ შენსა მზესა შენი თვალი რასუმზერსა?
სტურუა:—რას კითხულობ გულის სწორო, ჩენი ვოფა რა რიგია—დაიქცეს მისი ოჯახი—ვის ეს ციხე აუღია!
იუზბაშევი:—შენთან ვიყავ მე ჰემაში, ჯდომავიცი ხომ შენთანა ვარ!
სტურუა:—ამიტომაც ჩემო კარგო მომდღროვი ბედთანა ვარ!

იუზბაშევი:—სტურუა მითხარ, მითხარ შენსა მზესა ასე ჩენ ვინ აგვაკენესა?
სტურუა:—რას კითხულობ, ჩემო ბიჭო, თუ რა ყოფა იქ არი!
იუზბაშევი:—უკვე ვაინა ამ ციხეში ნაქაფავი შაქარია!
სტურუა:—შენთან ვიყავ მე ჰემაში, სულშიაც ხომ ერთად წაყავით?
იუზბაშევი:—ვიო, თავო უბედურო. რა ვიყავით, ესლა რა ვართ?

ორივე ერთად:—ენივარდობდით, ვიდღროდით—რა კარგია: „სულ მე, სულ მე!“
—არ ვიცოდით, რომ ციხეში დაგვაშველდებდენ რწყვილათ თურმე!

ორივე ერთად:—ქიფობა იყო ხშირათ ვიძახოდით: „სულ მე, სულ მე!“
—არ ვიცოდით, რომ ციხეში დაგვაშველდებდენ რწყვილათ თურმე!

მისხნათ ლოკაჲი ჯედ-გაჲი მუჟაჲიღიდა!

ბაშურის სადგურის უფროსი თავის ადგილზეა, უფროს ადგილიც თავის ადგილზეა, ხოლო ლორეტი უადგილოთ ეგვეტებიან ამ დაწესებულებას. მუშაობრი ვერ მიმაგნებს გვატყობინებს:

„უბედურად დღემე ჩვენი სადგურის აკლიზები“ (უცხო სიტყვა შინაურ ლოროთ თავმჯდომარე) დაბადებული. ხოლო ბედნიერ ვარსკვლავებზეა ბაშურის ლორეტი განხილვი აკლიზებში ტყვეთი ცხვირის ვერ შეყოფით (კვირ სასიამოვნო ცხვირ შესაყოფი კია, ისე ღმერთი ბაშურის სადგურის უფროსის ააშენებეს) მონიპოლიად ლორეტი პატი აღებული და ისინი განაგებენ ამ დაწესებულებას.“

საკვირველია თუ ხსენებულ რღმე-სებულებამე ლორეტი ასეთ შრომის ეწევიან, რატომ სადგურის უფროსის აქვს „ნაგერუხონი“ გამოუწერილი? წარჩინებულია სადგურის უფროსი, რომლის უსაკმობა რკინისგზის მიუკუვით გათვალისწინებულია, მაგრამ ლორეტი რატომ არეინ უფასეს შრომას?

სხვა და სხვა მუშაკოზი

- ფანელი გავთუ?
- არის. წიგნაკი გავთ საწვეირო?
- არა, სახლში დამარა.
- მამ წადით და მოიტანეთ, უწიგნაკოთ არ შეიძლება.
- (ერთი ხათის შემდეგ)
- იი, წიგნაკი მოიტანე! მიმოხვერით 5 მეტრი.
- რა?
- ფანელი, აკი იმისთვის მოიტანე წიგნაკი.

— ფანელი უკვე გამოილია ამხანაგო, განა ვაგონებით მოგვდის!

— მამ წიგნაკი რა ოხრად მიწლიდა?

— რატომ, გამოგადგებათ. დღეს 20 მეტრი მივიღეთ, ორიოდე დღის შემდეგ შეიძლება კიდევ მივიღოთ ამდენივე. იმდღეს ნუ დაგვარავათ.

— იმედი თქვენთვის დამთმია. ჩაიჯერეთ. მე კი ფანელი მიწლი. (გაჯავრებული გადის).

კარგი თარგმანი

— რას მიჩერებინხარ კაცო მავ წარწერას?

— აბა წაიკითხე!

— „სტინელი ტიგრი“ ტყვეშემატი ტრიუკოვი კინო-კავშირისაშია? ???

— ყოჩაღ კინო-კავშირის!

ახალი კინო-სუბათი

— ნიჭიერი რეჟისორები გვაქვს. ფრეც ლანგერი ტყილა-უბრალოდ იწვევენ.

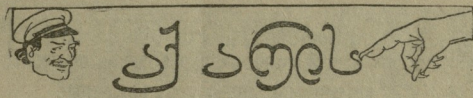
— ნახე ახალი კინო-სუბათი?

— რაზელი?

— აი ის... ბეტურას სიილუმი.

ლობა.

— ეს სიდიულულობა აღარაგისთვის არის

ინწკის. აფრცხლის ლატარის“ შესახებ გვეტობით, თუ როდის გათამაშდება იგი. თხილ ვადა გავადა და დღესაც არაფერი ხანას ამ „ადილბულ“ აფრცხლის ლატარის“ შესახებო.

ხსენებულ ლატარის გათამაშება როდის მიიღება ჩვენ არ ვიცით. იქნებ იმის უცდიან, თუ ვერცხლი როდის გადაიქცევა ოჭროდ. (ხომ იცით: ოჭრო ვერცხლზე უფრო ძვირფასია).

დამწარხს. (კიათურა) „გაუკოს ხიზნების გასართობება კარგად ჩატარებულა, თუ კი:

ამათ რიცხვი შედიოდა:
ყ ი ფ ა ი ნ ვ ა რ დ ე ნ,
რომელსაც თეიმურაზის ჰვანდილად ვარდგენ.

თემაკა ვარდგენ ჩვენზე გაბუტულია, მაგრამ მის კანდიტატურას ხმას მაინც მივსცემო.

ცინგაკას (შემოქმედი) იწვევებით: გონების კარსა ვეხებით, სამ ღელქანს ვნახავთ ხელადა. აქ ხალხა წარღსა თამაშობს აუტაბებულად ნელადა.

შედგენ იღებს „სტუკი“-ს ფულს, მიოროჲს კამათელია კარტ-ნარდ-კამაოლის თამაშში მიღის დღელამე შეთლია.

თუ როდ თქვენც „მთელი დღელამეს იმითთან არ ხართ, მამს საილან იცით: „მოდის დღელამე შეთლია“

ალბად თქვენც მათი წვერი ბრძანებულხართ და ამხანაგების გაცემა— ხომ ღლაოტია.

როგორც სხანს კარტ-ნარდ-კამათელი თქვენ ისე გუყვარებიათ, რომ— მიუხედავად იმისა, რომ უფულო-

ბის გამო თქვენ ვერ თამაშობთ, მთელი დღელამე უკუერთი და (იღბად) სტუკებით „ნერწყვის ყლაპი“ ადგილობრივ სკოლის მოწავე ყოფილხართ თუ გაკეთილოების სწავლობი დიდი ნიჭი არა გავთ, სამაგვიროთ— „ღმერთსა თქვენთვის მოუცია“ კარტ-ნარდ-კამათლის თამაშის ნიჭი. კარგია; რომე „პროფესია“ ბავშობიდანვე უნდა შეისწავლო.

?!?! (თეითონ მიხედები. ლანჩუთი ჩობათი).

ტარტაროზო რედაქტორო,
თუ არ გვიბრს, მიპასუხე: მახალბები გამოგვწავენე, და გოდორში ხომ არ ხუხე?!
ან იქნებ მატარებლიდან, ითამაშა გიმნასტიკა“.
ან გოდორში უცაბედად გახატა და თავი სტიკა? არ ღანანა: აღარც მარკა, არც შრომა ოფელ დაღვოილი.
ძველს არ გვიცი, თუ ახალიც კვლავად იქნა გადაყრილი.

პაი პაი, რომ მიწახა. და მიწახა იმიტომ რომ ნაქარვეი დაწერილი იყო: კოკოლოდა. მოგაწოდეთ. წერილი გამოგვბავნეთ.

არც ერთი ვიზუა-მოსამსახურე, არც ერთი მფრომელი არ უნდა
დარჩეს, რომ არ იწყადეს და კითხულობდეს თავის გაზეთს

„გუგა“-ს

როგელსაც აქვს უფასო დაგატებად ყოველკვირეული იუმორისტული ჟურნალი

„ტარტაროზი“

გზ. „გუგა“ „ტარტაროზი“-თ თვეში ღირს თოთხმეტი ზაური.
კოპირების ხელისმომწოდებელი გაზეთს მიიღებენ გაზეთის გამოსვლის დღეს,
ხოლო ქალაქის — წინა ხალაგოს.

გზ. „გუგა“-ს მთავარ განტორას სპარტიველს ვეულა
ადგილებში აქვს თავისი განაუფილება,
სადაც მიიღება გაზეთზე ხელისმომწოდება.

დეკებრისათვის ხელისმომწოდება კიდევ მიიღება.

არ დარჩენთ დეკემბერში უგაზეთოდ.

რედაქცია და კანტორა:

რუსთველის პარკსამები № 24.

